

המלכת שלמה – מלכים א פרק א

א – מרד אדניה בפועל	ב – דברי נתן לבת שבע	ג – דברי בת שבע לדוד	ד – דברי נתן לדוד	ה – דברי דוד לבת שבע
1 (א) והמלך דוד זקן בא בימים ויכסוהו בכגלים ולא יחס לו: (ב) ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סכנת ושכבה בחיקו וחס לאדני המלך: (ג) ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את־אבישל השונמית ויבאו אתה למלך: (ד) והנערה יפה עד־מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה: (ה) ואדניה בן־חגית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים ותמשים אישי רצים לפניו: (ו) ולא־עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם־הוא טוב־תאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום:				
2				
3				
4				
5				
6	(יא) ויאמר נתן אל־בת־שבע אם־שלמה לאמר הלוא שמעת כי מלך אדניהו בן־חגית ואדניו דוד לא ידע: (יב) ועתה לכי איעצך בא עצה ומלטי את־נפשך ואת־גפש בנך שלמה:			
7			(כג) ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא	(כח) ויטע המלך דוד ויאמר קראו־לי לבת־שבע
8	(יג) לִי וּבְאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ דָּוִד	(טו) וּתְבֹא בַת־שֶׁבַע אֶל־הַמֶּלֶךְ הַסֹּדֶרָה	וּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ	וּתְבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
9		והמלך זקן מאד ואבישל השונמית משרת את־המלך:		
10		(טז) ותקד בת־שבע ותשתחו למלך	וישתחו למלך על־אפיו ארצה:	ותעמד לפני המלך:
11		ויאמר המלך מה־לך:		
12				(כט) וישבע המלך ויאמר חיי־יְהוָה אֲשֶׁר־פָּדָה אֶת־נַפְשִׁי מִכַּל־צָרָה: (ל) לִי כִּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָךְ בִּיקוּק אֶלְקֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
13	ואמרת אליו הלא־אתה אדני המלך נשבעת לאמרתך לאמר	(יז) ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביקוק אלהיך לאמרתך	(כד) ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת	
14	כי־שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על־כסאי	כי־שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על־כסאי:	אדניהו ימלך אחרי והוא ישב על־כסאי:	כי־שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על־כסאי תחתי
15	ומדוע מלך אדניהו:	(יח) ועתה הנה אדניה מלך		כי כן אעשה היום הזה:
16	(ז) ויהיו דבלי עם יואב בן־נרזיה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה: (ח) וצדוק הכהן ובלהו בן־הויזע ונתן הנביא ושמעיה ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עם־אדניהו:	ועתה אדני המלך לא ידעת:		
17			(כה) כִּי־וַיֵּרַד הַיּוֹם	
18	(ט) ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן הזולת אשר־אצל עין רגל	(יט) ויזבח שור ומריא־וצאן לרב	ויזבח שור ומריא־וצאן לרב	
19	ויקרא את־קל־אחיו בני המלך ולכל־אנשי יהודה עבדי המלך:	ויקרא לכל־בני המלך ולאביתר הכהן וליאב שר הצבא	ויקרא לכל־בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן	
20			והגם אכלים ושתים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו:	
21	(י) ואת־נתן הנביא ובניהו ואת־הגבורים ואת־שלמה אחיו לא קרא:	ולשלמה עבדך לא קרא:	(כו) ולי אני־עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן־הויזע ולשלמה עבדך לא קרא:	
22		(כז) ואתה אדני המלך עיני כל־ישראל עליך	(כז) אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה	
23		להגיד להם מי ישב על־כסא אדני־המלך אחריו:	ולא הודעת את־עבדך עבדך מי ישב על־כסא אדני־המלך אחריו: ו	
24		(כא) והִלֵּה כִּשְׁכַב אֲדֹנָי־הַמֶּלֶךְ עִם־אֲבֹתָיו וְהִיֵּיתִי אֲנִי וּבְנֵי שְׁלֹמֹה חֲטָאִים:		
25	(יז) הנה עורך מדברת שם עם־המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את־דבריך:	(כב) והנה עוזנה מדברת עם־המלך ונתן הנביא בא:		(לא) ותקד בת־שבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם: פ